

**REGULAMENTUL (UE) NR. 525/2013 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 21 mai 2013**

privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽⁴⁾ a stabilit un cadru pentru monitorizarea tuturor emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, evaluând progresul înregistrat cu privire la îndeplinirea angajamentelor referitoare la emisiile în cauză, precum și la punerea în aplicare a cerințelor de monitorizare și de raportare în temeiul Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice („CCONUSC”) ⁽⁵⁾ și al Protocolului de la Kyoto ⁽⁶⁾ în Uniune. În vederea luării în considerare a progreselor recente și viitoare înregistrate la nivel internațional cu privire la CCONUSC și Protocolul de la Kyoto, precum și în

vederea punerii în aplicare a noilor cerințe de monitorizare și de raportare prevăzute de legislația Uniunii, Decizia nr. 280/2004/CE ar trebui să fie înlocuită.

(2) Decizia nr. 280/2004/CE ar trebui să fie înlocuită cu un regulament având în vedere domeniul mai extins de aplicare a dreptului Uniunii, includerea categoriilor suplimentare de persoane cărora li se adresează obligațiile respective, caracterul mai complex și emanamentele tehnic al dispozițiilor introduse, necesitatea crescândă a unor norme uniforme aplicabile pe întregul teritoriu al Uniunii, precum și în scopul facilitării punerii în aplicare.

(3) Obiectivul final al CCONUSC îl reprezintă stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră în atmosferă la un nivel care să împiedice orice perturbare antropogenă periculoasă a sistemului climatic. În vederea atingerii acestui obiectiv, creșterea globală a temperaturii medii anuale la suprafață nu ar trebui să depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2 °C.

(4) Sunt necesare o monitorizare și raportare detaliate și evaluarea periodică a emisiilor de gaze cu efect de seră ale Uniunii și ale statelor membre, precum și a eforturilor depuse de acestea pentru abordarea schimbărilor climatice.

(5) Decizia 1/CP.15, adoptată în cadrul Conferinței părților la CCONUSC („Decizia 1/CP.15”) și Decizia 1/CP.16, adoptată în cadrul Conferinței părților la CCONUSC („Decizia 1/CP.16”) au contribuit în mod semnificativ la progresul înregistrat în abordarea într-o manieră echilibrată a provocărilor ridicate de schimbările climatice. Deciziile respective au introdus noi cerințe de monitorizare și de raportare care se aplică în ceea ce privește punerea în aplicare a strategiilor ambițioase de reducere a emisiilor asumate de Uniune și de statele sale membre, oferind sprijin țărilor în curs de dezvoltare. De asemenea, deciziile respective recunosc importanța abordării în mod prioritar a măsurilor de adaptare la schimbările climatice, precum și a măsurilor de atenuare a acestora. Decizia 1/CP.16 solicită, în egală măsură, țărilor dezvoltate să elaboreze strategii sau planuri de dezvoltare cu emisii scăzute de carbon. Se așteaptă ca astfel de strategii sau planuri să contribuie la trecerea la o societate cu emisii reduse de carbon și să asigure o creștere continuă și o dezvoltare durabilă, precum și la realizarea de progrese în mod eficient din punct de vedere al costurilor în vederea realizării obiectivului climatic pe termen lung, ținând cont în mod corespunzător de etapele intermediare. Prezentul regulament ar trebui să faciliteze punerea în aplicare a acestor cerințe de monitorizare și de raportare.

⁽¹⁾ JO C 181, 21.6.2012, p. 169.

⁽²⁾ JO C 277, 13.9.2012, p. 51.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 12 martie 2013 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 22 aprilie 2013.

⁽⁴⁾ JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

⁽⁵⁾ Decizia 94/69/CE a Consiliului din 15 decembrie 1993 privind încheierea Convenției-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice (JO L 33, 7.2.1994, p. 11).

⁽⁶⁾ Decizia 2002/358/CE a Consiliului din 25 aprilie 2002 privind aprobarea, în numele Comunității Europene, a Protocolului de la Kyoto la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și îndeplinirea în comun a angajamentelor care decurg din acesta (JO L 130, 15.5.2002, p. 1).

- (6) Ansamblul de acte ale Uniunii adoptate în 2009 și denumite, în mod colectiv „pachetul privind clima și energia”, în special Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽¹⁾ și Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 de modificare a Directivei 2003/87/CE în vederea îmbunătățirii și extinderii sistemului comunitar de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră ⁽²⁾, marchează un alt angajament ferm al Uniunii și al statelor membre de a reduce în mod semnificativ emisiile de gaze cu efect de seră. Sistemul Uniunii de monitorizare și de raportare a emisiilor ar trebui să fie, de asemenea, actualizat având în vedere noile cerințe stabilite în temeiul celor două acte juridice menționate.
- (7) În temeiul CCONUSC, Uniunea și statele membre s-au angajat să dezvolte, să actualizeze în mod periodic, să publice și să raporteze Conferinței părților inventarele naționale de emisii antropice de la surse și de eliminare de către absorbantii a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate prin Protocolul de la Montreal din 1987 privind substanțele care diminuează stratul de ozon la Convenția de la Viena privind protecția stratului de ozon ⁽³⁾ („Protocolul de la Montreal”), utilizând metodologiile comparabile convenite în cadrul Conferinței părților.
- (8) Articolul 5 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto solicită Uniunii și statelor membre să stabilească și să păstreze un sistem național pentru estimarea emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbantii a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate prin Protocolul de la Montreal, cu scopul de a asigura punerea în aplicare a altor dispoziții ale Protocolului de la Kyoto. În acest demers, Uniunea și statele membre ar trebui să aplice orientările referitoare la sistemele naționale prevăzute în anexa la Decizia 19/CMP.1 a Conferinței părților la CCONUSC care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto (Decizia 19/CMP.1). De asemenea, Decizia 1/CP.16 solicită instituirea unor acorduri naționale în vederea estimării emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbantii a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate prin Protocolul de la Montreal. Prezentul regulament ar trebui să permită punerea în aplicare a ambelor cerințe.
- (9) Cipru și Malta sunt incluse în anexa I la CCONUSC în temeiul Deciziei 10/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC, care produce efecte de la 9 ianuarie 2013 și, respectiv, în temeiul Deciziei 3/CP.15 a Conferinței părților la CCONUSC, care produce efecte de la 26 octombrie 2010.
- (10) Experiența acumulată în urma punerii în aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE a arătat necesitatea sporirii sinergiilor și a coerenței cu raportarea în temeiul altor instrumente juridice, în special Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽⁴⁾, Regulamentul (CE) nr. 166/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 ianuarie 2006 de instituire a unui registru european al emisiilor și transferului de poluanți ⁽⁵⁾, Directiva 2001/81/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind plafoanele naționale de emisie pentru anumiți poluanți atmosferici ⁽⁶⁾, Regulamentul (CE) nr. 842/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 mai 2006 privind anumite gaze fluorurate cu efect de seră ⁽⁷⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2008 privind statisticile în domeniul energiei ⁽⁸⁾. În timp ce raționalizarea cerințelor de raportare va necesita modificarea instrumentelor juridice individuale, utilizarea de date coerente pentru raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră este esențială în vederea asigurării calității raportării emisiilor.
- (11) Cel de al patrulea raport de evaluare al Grupului inter-guvernamental privind schimbările climatice (IPCC) a identificat un potențial de încălzire globală al trifluorurii de azot („NF₃”) de aproximativ 17 000 mai mare decât al dioxidului de carbon (CO₂). NF₃ este utilizată tot mai mult în industria electronică ca înlocuitor al perfluorocarburilor („PFC”) și al hexafluorurii de sulf (SF₆). În conformitate cu articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), politica de mediu a Uniunii trebuie să se bazeze pe principiul precauției. Acest principiu impune monitorizarea NF₃ în vederea evaluării nivelului de emisii în Uniune și, după caz, în vederea definirii acțiunilor de atenuare.
- (12) Datele raportate în prezent în inventarele naționale de emisii de gaze cu efect de seră și în registrele naționale și ale Uniunii nu sunt suficiente pentru a stabili, la nivel de stat membru, emisiile de CO₂ produse de aviația civilă la nivel național și care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE. În momentul adoptării obligațiilor de raportare, Uniunea nu ar trebui să impună statelor membre și întreprinderilor mici și mijlocii („IMM-uri”) sarcini care nu sunt proporționale cu obiectivele urmărite. Emisiile de CO₂ generate de aviație, care nu sunt reglementate de Directiva 2003/87/CE, reprezintă doar o foarte mică parte din totalul emisiilor de gaze

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽²⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 63.

⁽³⁾ Decizia 88/540/CEE a Consiliului din 14 octombrie 1988 privind încheierea Convenției de la Viena privind protecția stratului de ozon și a Protocolului de la Montreal privind substanțele care epuizează stratul de ozon (JO L 297, 31.10.1988, p. 8).

⁽⁴⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

⁽⁵⁾ JO L 33, 4.2.2006, p. 1.

⁽⁶⁾ JO L 309, 27.11.2001, p. 22.

⁽⁷⁾ JO L 161, 14.6.2006, p. 1.

⁽⁸⁾ JO L 304, 14.11.2008, p. 1.

- cu efect de seră, iar stabilirea unui sistem de raportare a acestor emisii ar constitui o sarcină nejustificată în lumina cerințelor existente pentru sectorul mai larg, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE. În consecință, emisiile de CO₂ din categoria sursă a IPCC „1.A.3.A aviația civilă” ar trebui considerate ca fiind egale cu zero în sensul articolului 3 și al articolului 7 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE.
- (13) Pentru a se asigura eficacitatea dispozițiilor pentru monitorizarea și raportarea emisiilor de gaze cu efect de seră, este necesar să se evite creșterea și mai mare a sarcinii administrative și financiare suportate deja de către statele membre.
- (14) Deși emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră legate de folosința terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură („LULUCF”) se integrează în obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Protocolului de la Kyoto, acestea nu fac parte din obiectivul de 20 % până în 2020 în temeiul pachetului privind clima și energia. Articolul 9 din Decizia nr. 406/2009/CE impune Comisiei să evalueze modalitățile de includere a emisiilor și absorbțiilor rezultate din activități legate de LULUCF în cadrul angajamentului Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, garantând caracterul permanent și integritatea din punctul de vedere al mediului a contribuției LULUCF și asigurând acuratețea monitorizării și a contabilizării emisiilor și absorbțiilor relevante. Aceasta presupune, de asemenea, ca Comisia să prezinte o propunere legislativă, după caz, care să intre în vigoare începând cu anul 2013. La 12 martie 2012, Comisia a înaintat Parlamentului European și Consiliului o propunere, ca prim pas în direcția includerii sectorului LULUCF în angajamentul Uniunii privind reducerea emisiilor de gaze, ceea ce s-a concretizat în adoptarea Deciziei nr. 529/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 privind normele de contabilizare referitoare la emisiile și absorbțiile de gaze cu efect de seră care rezultă din activități legate de folosința terenurilor, schimbarea folosinței terenurilor și silvicultură și privind informații referitoare la acțiunile legate de activitățile respective ⁽¹⁾.
- (15) Uniunea și statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a furniza informații cât mai actualizate cu privire la emisiile de gaze cu efect de seră, în special în cadrul Strategiei Europa 2020 și al termenelor sale limită precise. Prezentul regulament ar trebui să permită pregătirea unor astfel de estimări în cel mai scurt timp posibil pe baza utilizării informațiilor statistice și de alt tip, precum, după caz, datele transmise de sateliți spațiali furnizate de programul Monitorizare globală pentru mediu și securitate și de alte sisteme de sateliți.
- (16) Deoarece Comisia a anunțat că intenționează să propună noi cerințe de monitorizare și raportare pentru emisii care rezultă din transportul maritim, inclusiv modificări la prezentul regulament, după caz, prezentul regulament nu ar trebui să anticipeze o astfel de propunere și, prin urmare, nu ar trebui să se introducă momentan în prezentul regulament dispoziții privind monitorizarea și raportarea emisiilor care rezultă din transportul maritim.
- (17) Experiența acumulată în urma punerii în aplicare a Deciziei nr. 280/2004/CE a demonstrat necesitatea îmbunătățirii transparenței, acurateței, coerenței, integralității și comparabilității informațiilor raportate cu privire la politici, măsuri și prognoze. Decizia nr. 406/2009/CE solicită statelor membre să raporteze progresul prognozat cu privire la îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul deciziei respective, inclusiv informațiile referitoare la politicile, măsurile și prognozele naționale. Strategia Europa 2020 a stabilit o agendă economică și politică integrată care impune Uniunii și statelor membre să depună eforturi suplimentare în ceea ce privește raportarea în timp util a politicilor și măsurilor privind schimbările climatice, precum și a efectelor preconizate ale acestora asupra emisiilor. Crearea unor sisteme la nivelul Uniunii și al statelor membre, combinată cu o mai bună orientare în materie de raportare, ar trebui să contribuie în mod semnificativ la îndeplinirea acestor obiective. De asemenea, pentru a se asigura faptul că Uniunea îndeplinește cerințele internaționale și naționale de raportare a prognozelor privind emisiile de gaze cu efect de seră și pentru a evalua progresul înregistrat de aceasta cu privire la îndeplinirea angajamentelor și a obligațiilor sale internaționale și naționale, Comisia ar trebui, de asemenea, să elaboreze și să utilizeze prognoze privind emisiile de gaze cu efect de seră.
- (18) Este necesar ca statele membre să furnizeze informații îmbunătățite în vederea monitorizării progresului și a acțiunilor întreprinse de acestea cu privire la adaptarea la schimbările climatice. Aceste informații sunt necesare pentru conceperea unei strategii cuprinzătoare de adaptare a Uniunii în urma publicării Cărții albe a Comisiei din 1 aprilie 2009 intitulate „Adaptarea la schimbările climatice: către un cadru de acțiune la nivel european”. Raportarea informațiilor privind adaptarea va permite statelor membre să facă schimb de cele mai bune practici și să-și evalueze necesitățile și nivelul de pregătire necesare pentru a aborda schimbările climatice.
- (19) În temeiul Deciziei 1/CP.15, Uniunea și statele membre s-au angajat să asigure o finanțare considerabilă în domeniul climei pentru a susține acțiunile de adaptare și atenuare în țările în curs de dezvoltare. În conformitate cu punctul 40 din Decizia 1/CP.16, toate țările dezvoltate care sunt parte la CCONUSC trebuie să-și îmbunătățească modalitățile de raportare privind furnizarea de sprijin financiar, tehnologic și pentru dezvoltarea capacității destinat țărilor în curs de dezvoltare care sunt parte la CCONUSC. Îmbunătățirea modalităților de raportare este esențială pentru recunoașterea eforturilor depuse de Uniune și de statele membre în vederea îndeplinirii angajamentelor asumate. De asemenea, Decizia 1/CP.16 prevede un nou mecanism tehnologic pentru îmbunătățirea transferului internațional de tehnologie. Prezentul regulament ar trebui să asigure raportarea, pe baza celor mai bune date disponibile, a informațiilor actualizate referitoare la activitățile privind transferul de tehnologie către țările în curs de dezvoltare.

⁽¹⁾ A se vedea pagina 80 din prezentul Jurnal Oficial.

- (20) Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹) a modificat Directiva 2003/87/CE astfel încât să includă activitățile de aviație în sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii. Directiva 2003/87/CE conține dispoziții referitoare la utilizarea veniturilor din licitații, la raportarea utilizării veniturilor din licitații de către statele membre, precum și la acțiunile întreprinse în temeiul articolului 3d din directiva respectivă. Directiva 2003/87/CE, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2009/29/CE, conține, în prezent, și dispoziții referitoare la utilizarea veniturilor din licitații și stabilește că cel puțin 50 % din aceste venituri ar trebui să fie utilizate în scopul uneia sau al mai multora dintre activitățile menționate la articolul 10 alineatul (3) din Directiva 2003/87/CE. Transparența cu privire la utilizarea veniturilor obținute în urma licitării cotelor în temeiul Directivei 2003/87/CE este esențială pentru susținerea angajamentelor Uniunii.
- (21) În temeiul CCONUSC, Uniunea și statele sale membre s-au angajat să dezvolte, să actualizeze în mod periodic, să publice și să raporteze Conferinței părților comunicările naționale și rapoartele bienale, utilizând orientările, metodologiile și formatele convenite de Conferința părților. Decizia 1/CP.16 solicită îmbunătățirea modalităților de raportare referitoare la obiectivele privind atenuarea și furnizarea de sprijin financiar, tehnologic și pentru construirea capacității în țările în curs de dezvoltare.
- (22) Decizia nr. 406/2009/CE a transformat ciclul anual actual de raportare într-un ciclu de angajamente anuale care impune o revizuire cuprinzătoare a inventarelor statelor membre privind gazele cu efect de seră într-o perioadă de timp mai scurtă decât cea stabilită pentru revizuirea inventarului actual al CCONUSC cu scopul de a permite utilizarea flexibilităților și, după caz, aplicarea acțiunilor corective la sfârșitul fiecărui an relevant. Este necesară stabilirea la nivelul Uniunii a unui proces de revizuire a inventarelor privind gazele cu efect de seră transmise de către statele membre, astfel încât să se asigure faptul că gradul de respectare a Deciziei nr. 406/2009/CE este evaluat într-o manieră credibilă, coerentă, transparentă și în timp util.
- (23) În prezent se discută în cadrul procesului CCONUSC o serie de elemente tehnice referitoare la raportarea emisiilor de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, cum ar fi potențialele de încălzire globală, anvergura gazelor cu efect de seră raportate și orientările metodologice din partea IPCC care urmează să fie utilizate pentru pregătirea inventarelor naționale privind gazele cu efect de seră. Revizuirea elementelor metodologice în contextul procesului CCONUSC și recalculările ulterioare ale seriilor cronologice de emisii de gaze cu efect de seră pot modifica nivelul și tendințele acestor emisii. Comisia ar trebui să monitorizeze astfel de evoluții la nivel internațional și, dacă este necesar, să propună revizuirea prezentului regulament pentru a asigura coerența cu metodologiile utilizate în contextul procesului CCONUSC.
- (24) În conformitate cu orientările actuale din cadrul CCONUSC privind raportarea gazelor cu efect de seră, calculul și raportarea emisiilor de metan se bazează pe potențiale de încălzire globală asociate pe un interval de timp de 100 de ani. Dat fiind potențialul ridicat de încălzire globală și durata de viață relativ scurtă în atmosferă a metanului, Comisia ar trebui să analizeze în ce mod ar fi afectate politicile și măsurile de adoptare a unui interval de timp de 20 de ani în cazul metanului.
- (25) Ținând cont de Rezoluția Parlamentului European din 14 septembrie 2011 referitoare la o abordare globală privind emisiile antropice cu efecte asupra climei, altele decât cele de CO₂ și odată cu obținerea unui acord în cadrul CCONUSC privind utilizarea orientărilor IPCC aprobate și publicate referitoare la monitorizarea și raportarea emisiilor de carbon negru, Comisia ar trebui să analizeze implicațiile asupra politicilor și măsurilor și, după caz, să modifice anexa I la prezentul regulament.
- (26) Emisiile de gaze cu efect de seră raportate de-a lungul seriilor cronologice ar trebui estimate prin intermediul aceluiași metode. Datele privind activitatea subiacentă și factorii de emisie ar trebui obținute și utilizate într-o manieră coerentă, prin care să se asigure faptul că modificările survenite cu privire la tendințele emisiilor nu sunt introduse ca rezultat al modificărilor suferite de metodele sau ipotezele de estimare. Recalculările emisiilor de gaze cu efect de seră ar trebui efectuate în conformitate cu orientările convenite, în vederea îmbunătățirii coerenței, acurateței și integralității seriilor cronologice raportate și a punerii în aplicare a unor metode mai detaliate. Atunci când metodologia sau modalitatea de colectare a datelor privind activitatea subiacentă și factorii de emisie au suferit modificări, statele membre ar trebui să recalculeze inventarele pentru seriile cronologice raportate și să evalueze necesitatea recalculărilor pe baza motivelor furnizate în orientările convenite, în special pentru categoriile-cheie. Prezentul regulament ar trebui să prevadă dacă și în ce condiții ar trebui luate în calcul efectele unor astfel de recalculări în scopul de a stabili nivelul anual de emisii alocate.
- (27) Aviația are impact asupra climei globale prin emisiile de CO₂, dar și prin alte emisii, inclusiv emisiile de oxizi de azot, și mecanisme, precum creșterea stratului de nori cirrus. Având în vedere evoluția rapidă a înțelegerii din punct de vedere științific a acestui impact, ar trebui să se efectueze cu regularitate o evaluare actualizată a impactului independent de CO₂ al aviației asupra climei globale în contextul prezentului regulament. Modelarea utilizată în acest sens ar trebui să se adapteze la progresele științifice. Pe baza propriilor evaluări a acestui impact, Comisia ar putea lua în considerare opțiuni de politică relevante pentru abordarea lor.

(¹) JO L 8, 13.1.2009, p. 3.

- (28) Agenția Europeană de Mediu urmărește să susțină dezvoltarea durabilă și să contribuie la îmbunătățirea semnificativă și măsurabilă a mediului în Europa prin furnizarea de informații actuale, orientate, relevante și fiabile legislatorilor, instituțiilor publice și publicului larg. Agenția Europeană de Mediu ar trebui să ofere asistență Comisiei, după caz, la lucrările de monitorizare și raportare, în special în contextul sistemului de inventariere al Uniunii și al sistemului acesteia privind prognozele, politicile și măsurile, la efectuarea expertizei anuale de revizuire a inventarelor statelor membre, la evaluarea progreselor înregistrate în vederea îndeplinirii angajamentelor Uniunii de reducere a emisiilor, la menținerea platformei europene pentru adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice, vulnerabilitățile și adaptarea la schimbările climatice, precum și la comunicarea de informații pertinente privind clima către publicul larg.
- (29) Toate cerințele referitoare la furnizarea de informații și de date în temeiul prezentului regulament ar trebui să facă obiectul normelor Uniunii privind protecția datelor și confidențialitatea comercială.
- (30) Informațiile și datele colectate în temeiul prezentului regulament pot contribui și ele la formularea și evaluarea politicii viitoare a Uniunii cu privire la schimbările climatice.
- (31) Comisia ar trebui să urmărească punerea în aplicare a cerințelor de monitorizare și de raportare în temeiul prezentului regulament, precum și evoluțiile ulterioare înregistrate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto cu scopul de a asigura coerența. În acest sens, Comisia ar trebui să înainteze, dacă este oportun, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.
- (32) Cu scopul de a asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 5 alineatul (4), a articolului 7 alineatele (7) și (8), a articolului 8 alineatul (2), a articolului 12 alineatul (3), a articolului 17 alineatul (4) și a articolului 19 alineatele (5) și (6) din prezentul regulament, ar trebui să se confere Comisiei competențe de executare. Cu excepția articolului 19 alineatul (6), aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽¹⁾.
- (33) În vederea stabilirii cerințelor armonizate de raportare cu privire la monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații relevante pentru politica privind schimbările climatice, ar trebui să se delege Comisiei competența de adoptare a actelor în conformitate cu articolul 290 din TFUE în vederea revizuirii anexei I și

a anexei III la prezentul regulament în conformitate cu deciziile luate în cadrul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto; în vederea luării în considerare a modificărilor potențialelor de încălzire globală și a orientărilor de inventariere convenite la nivel internațional; în vederea stabilirii cerințelor de bază pentru sistemul de inventariere al Uniunii; și în vederea înființării registrului Uniunii. Este deosebit de important ca Comisia să desfășoare consultări adecvate pe parcursul lucrărilor sale pregătitoare, inclusiv la nivel de experți. În momentul elaborării și redactării actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, corespunzătoare și în timp util a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.

- (34) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele acțiunii propuse, pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

OBIECTUL, DOMENIUL DE APLICARE ȘI DEFINIȚII

Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament stabilește un mecanism pentru:

- (a) asigurarea unei raportări actuale, transparente, exacte, coerente, comparabile și integrale din partea Uniunii și a statelor sale membre către secretariatul CCONUSC;
- (b) raportarea și verificarea informațiilor cu privire la angajamentele Uniunii și ale statelor sale membre, asumate în temeiul CCONUSC, al Protocolului de la Kyoto și al deciziilor adoptate în temeiul acestora, precum și evaluarea progreselor în ceea ce privește respectarea acestor angajamente;
- (c) monitorizarea și raportarea tuturor emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate de Protocolul de la Montreal privind substanțele care diminuează stratul de ozon în statele membre;

⁽¹⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (d) monitorizarea, raportarea, revizuirea și verificarea emisiilor de gaze cu efect de seră și a altor informații în temeiul articolului 6 din Decizia nr. 406/2009/CE;
- (e) raportarea utilizării veniturilor generate prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 3d alineatele (1) sau (2) sau al articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, în conformitate cu articolul 3d alineatul (4) și cu articolul 10 alineatul (3) din directiva respectivă;
- (f) monitorizarea și raportarea acțiunilor întreprinse de statele membre în vederea adaptării la consecințele inevitabile ale schimbărilor climatice în mod eficient din perspectiva costurilor;
- (g) evaluarea progreselor înregistrate de statele membre în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor lor în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

Prezentul regulament se aplică:

- (a) raportării strategiilor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon elaborate de Uniune și de statele sale membre, precum și oricăror actualizări ale acestora în conformitate cu Decizia 1/CP.16;
- (b) emisiilor de gaze cu efect de seră incluse în anexa I la prezentul regulament provenind de la sectoare și surse și eliminării de către absorbanți, cuprinse în inventarele naționale de gaze cu efect de seră în temeiul articolului 4 alineatul (1) litera (a) din CCONUSC și având loc pe teritoriile statelor membre;
- (c) emisiilor de gaze cu efect de seră care se încadrează în domeniul de aplicare a articolului 2 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE;
- (d) impactului independent de CO₂ asupra climei, asociat emisiilor generate de aviația civilă;
- (e) prognozelor Uniunii și statelor membre privind emisiile antropice de la surse și eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate de Protocolul de la Montreal, precum și politicilor și măsurilor elaborate de statele membre în legătură cu acestea;
- (f) sprijinului financiar și tehnologic agregat, acordat țărilor în curs de dezvoltare în conformitate cu cerințele stabilite în temeiul CCONUSC;
- (g) utilizării veniturilor din licitarea certificatelor de emisie în temeiul articolului 3d alineatele (1) și (2) și al articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE;
- (h) acțiunilor întreprinse de statele membre în vederea adaptării la schimbările climatice.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament se aplică următoarele definiții:

1. „potențial de încălzire globală” al unui gaz înseamnă aportul total la încălzirea globală rezultat în urma emisiei unei unități din gazul respectiv raportat la o unitate din gazul de referință, CO₂, căreia i se alocă valoarea 1;
2. „sistem național de inventariere” înseamnă un sistem de dispoziții instituționale, juridice și procedurale stabilite într-un stat membru în vederea estimării emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a tuturor gazelor cu efect de seră necontrolate prin Protocolul de la Montreal, precum și în vederea raportării și arhivării informațiilor privind inventarierea, în conformitate cu Decizia 19/CMP.1 sau cu alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
3. „autorități competente în ceea ce privește inventarierea” înseamnă autorități cărora li se încredințează în temeiul unui sistem național de inventariere sarcina de a compila inventarul gazelor cu efect de seră;
4. „asigurarea calității” înseamnă un sistem planificat de proceduri de revizuire care să garanteze că obiectivele privind calitatea datelor sunt îndeplinite și că cele mai bune estimări și informații sunt raportate pentru a susține eficiența programului de control al calității și pentru a asista statele membre;
5. „controlul calității” înseamnă un sistem de activități tehnice de rutină pentru măsurarea și controlul calității informațiilor și a estimărilor compilate cu scopul de a asigura integritatea, corectitudinea și caracterul integral al datelor, de a identifica și rezolva erorile și omisiunile, de a documenta și arhiva datele și alte materiale folosite și de a înregistra toate activitățile de asigurare a calității;
6. „indicator” înseamnă un factor sau o variabilă cantitativă sau calitativă care contribuie la o mai bună înțelegere a evoluției punerii în aplicare a politicilor și măsurilor și a tendințelor emisiilor de gaze cu efect de seră;
7. „unitate a cantității atribuite” sau „AAU” înseamnă o unitate emisă în temeiul dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 a Conferinței părților la CCONUSC care funcționează ca reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto („Decizia 13/CMP.1”) sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
8. „unitate de absorbție” sau „RMU” înseamnă o unitate emisă în temeiul dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;

9. „unitate de reducere a emisiilor” sau „ERU” înseamnă o unitate emisă în temeiul dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
10. „reducere de emisii certificată” sau „CER” înseamnă o unitate emisă în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și al cerințelor acestuia, precum și al dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto;
11. „reducere de emisii certificată temporară” sau „tCER” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și al cerințelor acestuia, precum și al dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto, și anume credite acordate pentru eliminarea emisiilor care sunt certificate pentru un proiect de mecanism pentru dezvoltarea curată (CDM) de împădurire sau reîmpădurire, care urmează să fie înlocuite la momentul expirării, la finalul celei de a doua perioade de angajament;
12. „reducere de emisii certificată pe termen lung” sau „ICER” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și al cerințelor acestuia, precum și al dispozițiilor relevante din anexa la Decizia 13/CMP.1 sau din alte decizii relevante ale organismelor instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto, și anume credite acordate pentru eliminarea pe termen lung a emisiilor care sunt certificate pentru un proiect CDM de împădurire și reîmpădurire, care urmează să fie înlocuite la momentul expirării, la finalul perioadei de creditare sau în cazul inversării stocării ori al neprezentării unui raport de certificare;
13. „registru național” înseamnă un registru sub forma unei baze de date electronice și standardizate care include informații privind emiterea, deținerea, transferul, achiziționarea, anularea, retragerea, reportarea, înlocuirea sau schimbarea datei expirării, după caz, a AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER;
14. „politici și măsuri” înseamnă toate instrumentele care vizează punerea în aplicare a angajamentelor în temeiul articolului 4 alineatul 2 literele (a) și (b) din CCONUSC, care le pot include pe cele care nu au ca obiectiv principal limitarea și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;
15. „sistem pentru politici, măsuri și prognoze” înseamnă un sistem de dispoziții instituționale, juridice și procedurale stabilit în vederea raportării politicilor și măsurilor și prognozelor de emisii antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră care nu sunt controlate de Protocolul de la Montreal, astfel cum impune articolul 12 din prezentul regulament;
16. „evaluare *ex ante* a politicilor și măsurilor” înseamnă o evaluare a efectelor preconizate pentru o politică sau măsură;
17. „evaluare *ex post* a politicilor și măsurilor” înseamnă o evaluare a efectelor trecute ale unei politici sau măsuri;
18. „prognoze fără măsuri” înseamnă prognoze ale emisiilor antropice de la surse și ale eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, care exclud efectele tuturor politicilor și măsurilor planificate, adoptate sau puse în aplicare după anul ales drept începutul prognozei respective;
19. „prognoze cu măsuri” înseamnă prognoze ale emisiilor antropice de la surse și ale eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, care cuprind efectele, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ale politicilor și măsurilor adoptate și puse în aplicare;
20. „prognoze cu măsuri suplimentare” înseamnă prognoze ale emisiilor antropice de la surse și ale eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, care cuprind efectele, în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, ale politicilor și măsurilor adoptate și puse în aplicare pentru atenuarea schimbărilor climatice, precum și ale politicilor și măsurilor planificate în acest scop;
21. „analiză de sensibilitate” înseamnă analiza unui algoritm-model sau a unei ipoteze pentru a cuantifica sensibilitatea sau stabilitatea modelului privind variațiile datelor de ieșire față de variațiile datelor de intrare sau a ipotezelor subiacente. Această analiză se efectuează prin modificarea valorilor de intrare sau a ecuațiilor-model și prin observarea modului în care modelul de realizare variază în mod corespunzător;
22. „sprijin pentru atenuarea schimbărilor climatice” înseamnă sprijinul acordat pentru activitățile din țările în curs de dezvoltare care contribuie la obiectivul de stabilizare a concentrațiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă la un nivel care să împiedice orice interferențe antropice periculoase cu sistemul climatic;
23. „sprijin pentru adaptarea la schimbările climatice” înseamnă sprijinul acordat pentru activitățile din țările în curs de dezvoltare care vizează reducerea vulnerabilității oamenilor sau a sistemelor naturale față de impactul schimbărilor climatice și al altor riscuri legate de mediu, prin menținerea sau sporirea capacității de adaptare și a rezilienței țărilor în curs de dezvoltare;
24. „corecții tehnice” înseamnă ajustările făcute estimărilor din cadrul inventarului național de emisii de gaze cu efect de seră, efectuate în contextul revizuirii desfășurate în temeiul articolului 19, atunci când datele transmise necesare realizării inventarului sunt incomplete sau nu sunt elaborate în conformitate cu normele sau orientările internaționale sau ale Uniunii relevante și care sunt destinate a înlocui estimările transmise inițial;

25. „recalculări”, în conformitate cu orientările CCONUSC privind raportarea inventarelor anuale, înseamnă o procedură de reestimare a emisiilor antropice de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră raportate în inventarele transmise anterior, ca urmare a modificării metodologiilor, a modului în care sunt obținute și folosite datele privind factorii de emisie și datele privind activitatea, a includerii de noi categorii sursă și de absorbanți sau de noi gaze sau a schimbărilor potențialului de încălzire globală al gazelor cu efect de seră.

CAPITOLUL 2

STRATEGII DE DEZVOLTARE CU EMISII REDUSE DE CARBON

Articolul 4

Strategii de dezvoltare cu emisii reduse de carbon

(1) Statele membre și Comisia în numele Uniunii întocmesc strategiile lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon în conformitate cu orice dispoziții de raportare convenite la nivel internațional, în contextul procesului CCONUSC, pentru a contribui la:

(a) monitorizarea transparentă și precisă a progreselor reale și preconizate înregistrate de către statele membre, inclusiv a contribuției măsurilor propuse de Uniune la îndeplinirea angajamentelor Uniunii și ale statelor membre, în temeiul CCONUSC, de a limita sau reduce emisiile antropice de gaze cu efect de seră;

(b) îndeplinirea angajamentelor statelor membre privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul Deciziei nr. 406/2009/CE și reducerea pe termen lung a emisiilor și sporirea eliminării de către absorbanți în toate sectoarele în conformitate cu obiectivul Uniunii, în contextul reducerilor necesare, potrivit IPCC, în țările dezvoltate considerate ca grup, de a reduce emisiile cu până la 80-95 % până în 2050 față de nivelurile din 1990 în mod eficient din punct de vedere al costurilor.

(2) Statele membre raportează Comisiei cu privire la stadiul de punere în aplicare a strategiei lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon până la 9 ianuarie 2015 sau în conformitate cu orice calendar convenit la nivel internațional în contextul procesului CCONUSC.

(3) Comisia și statele membre pun de îndată la dispoziția publicului strategiile lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon și orice actualizări ale acestora.

CAPITOLUL 3

RAPORTAREA DATELOR ISTORICE ASOCIATE EMISIILOR ȘI ELIMINĂRILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Articolul 5

Sisteme naționale de inventariere

(1) Statele membre stabilesc, administrează și urmăresc să îmbunătățească permanent sistemele naționale de inventariere,

în conformitate cu cerințele CCONUSC referitoare la sistemele naționale, pentru a estima emisiile antropice de la surse și eliminările de către absorbanți ale gazelor cu efect de seră incluse în anexa I la prezentul regulament și pentru a asigura actualitatea, transparența, acuratețea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al inventarelor lor de gaze cu efect de seră.

(2) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente în materie de inventare au acces la:

(a) datele și metodele raportate pentru activități și instalații în temeiul Directivei 2003/87/CE cu scopul de a pregăti inventarele naționale de gaze cu efect de seră cu scopul de a asigura coerența între emisiile de gaze cu efect de seră raportate în temeiul sistemului Uniunii de comercializare a emisiilor și cele din inventarele naționale de gaze cu efect de seră;

(b) în cazul în care sunt relevante, datele colectate prin intermediul sistemelor de raportare cu privire la gazele fluorurate din diverse sectoare, stabilite în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 cu scopul de a pregăti inventarele naționale de gaze cu efect de seră;

(c) în cazul în care sunt relevante, emisiile, datele subiacente și metodologiile raportate prin intermediul facilităților în temeiul Regulamentului (CE) nr. 166/2006 cu scopul de a pregăti inventarele naționale de gaze cu efect de seră;

(d) datele raportate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1099/2008.

(3) Statele membre se asigură că autoritățile lor competente, dacă este relevant:

(a) folosesc sistemele de raportare stabilite în temeiul articolului 6 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006 pentru îmbunătățirea estimării gazelor fluorurate în inventarele naționale de gaze cu efect de seră;

(b) sunt capabile să realizeze verificările anuale privind coerența menționate la articolul 7 alineatul (1) literele (l) și (m).

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procesul de transmitere ale informațiilor legate de sistemele naționale de inventariere și de cerințe privind instituirea, operarea și funcționarea sistemelor naționale de inventariere a gazelor cu efect de seră în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC sau prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 6

Sistemul de inventariere al Uniunii

(1) Se instituie un sistem de inventariere al Uniunii care să asigure actualitatea, transparența, acuratețea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al inventarelor naționale cu privire la inventarul de gaze cu efect de seră al Uniunii. Comisia administrează, întreține și urmărește să îmbunătățească permanent acest sistem, care include:

- (a) un program de asigurare a calității și de control al calității, care include stabilirea obiectivelor de calitate și conceperea unui plan de asigurare și de control al calității în materie de inventariere. Comisia asistă statele membre la punerea în aplicare a programelor de asigurare a calității și de control al calității;
- (b) o procedură pentru a estima, în consultare cu statul membru în cauză, orice date care lipsesc din inventarul său național;
- (c) revizuirile inventarelor de gaze cu efect de seră din statele membre menționate la articolul 19.

(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25 privind cerințele substanțiale pentru un sistem de inventariere al Uniunii în vederea îndeplinirii obligațiilor în temeiul Deciziei 19/CMP.1. Comisia nu adoptă dispoziții în temeiul punctului 1 mai împovărătoare pentru statele membre decât cele prevăzute în actele adoptate în temeiul articolului 3 alineatul (3) și al articolului 4 alineatul (2) din Decizia nr. 280/2004/CE.

Articolul 7

Inventare de gaze cu efect de seră

(1) Până la data de 15 ianuarie a fiecărui an („anul X”), statele membre stabilesc și raportează Comisiei următoarele:

- (a) emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră incluse în anexa I la prezentul regulament și emisiile antropice de gaze cu efect de seră menționate la articolul 2 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE pentru anul X-2, în conformitate cu cerințele de raportare CCONUSC. Fără a aduce atingere raportării gazelor cu efect de seră incluse în anexa I din prezentul regulament, emisiile de CO₂ de la categoria sursă IPCC „1.A.3.A aviație civilă” se consideră egale cu zero în sensul articolului 3 și al articolului 7 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE;
- (b) datele în conformitate cu cerințele de raportare CCONUSC cu privire la emisiile antropice de monoxid de carbon (CO), dioxid de sulf (SO₂), oxizi de azot (NO_x) și compuși organici volatili, conforme cu datele deja raportate în temeiul articolului 7 din Directiva 2001/81/CE și al

Convenției asupra poluării atmosferice transfrontaliere pe distanțe lungi a ONU/ECE, pentru anul X-2;

- (c) emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră de la surse și eliminările de către absorbanți a dioxidului de carbon rezultat din LULUCF, pentru anul X-2, în conformitate cu cerințele de raportare CCONUSC;
- (d) emisiile lor antropice de gaze cu efect de seră de la surse și eliminările de către absorbanți a dioxidului de carbon rezultat din activitățile LULUCF în temeiul Deciziei nr. 529/2013/UE și al Protocolului de la Kyoto și informații privind contabilizarea acestor emisii de gaze cu efect de seră și a absorbțiilor determinate de LULUCF, în conformitate cu Decizia nr. 529/2013/UE și cu articolul 3 alineatele (3) și (4) din Protocolul de la Kyoto, precum și cu deciziile relevante adoptate în temeiul acestor dispoziții, pentru perioada cuprinsă între 2008 sau alți ani relevanți și anul X-2. În cazul în care statele membre optează pentru gestionarea terenurilor cultivate, gestionarea pajiștilor, activități de revegetare sau de drenare a zonelor umede și de reumidificare, acestea raportează, de asemenea, emisiile de la surse și eliminările de către absorbanți de gaze cu efect de seră pentru fiecare astfel de activitate pentru anul de referință relevant sau pentru perioada specificată în anexa VI la Decizia nr. 529/2013/UE și în anexa la Decizia 13/CMP.1. Atunci când se conformează cu obligațiile lor de raportare în temeiul prezentei litere și mai ales atunci când transmit informații privind emisii și eliminări legate de obligațiile lor de contabilizare stabilite în Decizia nr. 529/2013/UE, statele membre transmit informațiile ținând cont pe deplin de ghidul de bune practici aplicabil al IPCC pentru LULUCF;
- (e) orice modificări ale informațiilor menționate la literele (a)-(d) referitoare la perioada cuprinsă între anul sau perioada de referință relevante și anul X-3, indicând motivele modificărilor respective;
- (f) informații privind indicatorii, astfel cum se stipulează în anexa III pentru anul X-2;
- (g) informații provenind din registrul lor național cu privire la emiterea, achiziția, deținerea, transferul, anularea, retragerea și reportarea de AAU, RMU, ERU, CER, tCER și lCER pentru anul X-1;
- (h) informații sintetizate privind transferurile încheiate în temeiul articolului 3 alineatele (4) și (5) din Decizia nr. 406/2009/CE, pentru anul X-1;
- (i) informații cu privire la folosirea punerii în aplicare în comun, a CDM și a comercializării internaționale a emisiilor, în temeiul articolelor 6, 12 și 17 din Protocolul de la Kyoto, sau a oricărui alt mecanism flexibil prevăzut în alte instrumente adoptate de către Conferința părților la CCONUSC sau de către Conferința părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la

- Kyoto pentru a-și îndeplini angajamentele cuantificate de limitare sau reducere a emisiilor în temeiul articolului 2 din Decizia 2002/358/CE sau al Protocolului de la Kyoto ori a oricăror alte angajamente viitoare în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto, pentru anul X-2;
- (j) informații cu privire la măsurile luate în vederea îmbunătățirii estimărilor inventarelor, în special în domeniul ale inventarului care au făcut obiectul modificărilor sau recomandărilor în urma expertizelor de revizuire;
- (k) alocarea reală sau estimată a emisiilor verificate raportate de instalații și operatori în temeiul Directivei 2003/87/CE către categoriile de surse din inventarele naționale de gaze cu efect de seră, acolo unde este posibil, și raportul dintre emisiile verificate și totalul emisiilor de gaze cu efect de seră raportate din respectivele categorii de surse, pentru anul X-2;
- (l) în cazurile în care este relevant, rezultatele verificărilor efectuate în ceea ce privește consecvența emisiilor raportate în inventarele de gaze cu efect de seră, pentru anul X-2, cu emisiile verificate raportate în temeiul Directivei 2003/87/CE;
- (m) atunci când este relevant, rezultatele verificărilor efectuate în ceea ce privește coerența datelor folosite pentru estimarea emisiilor în pregătirea inventarelor de gaze cu efect de seră, pentru anul X-2, cu:
- (i) datele folosite pentru pregătirea inventarelor de poluanți atmosferici în temeiul Directivei 2001/81/CE;
- (ii) datele raportate în temeiul articolului 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 842/2006;
- (iii) datele privind energia raportate în temeiul articolului 4 din Regulamentul (CE) nr. 1099/2008 și al anexei B la respectivul regulament;
- (n) o descriere a modificărilor aduse sistemului lor național de inventariere;
- (o) o descriere a modificărilor aduse registrului național;
- (p) informații cu privire la planurile lor de asigurare a calității și de control al calității, o estimare generală a gradului de incertitudine, o evaluare generală a gradului de realizare și, dacă sunt disponibile, alte elemente ale raportului privind inventarul național de gaze cu efect de seră necesare pentru pregătirea raportului privind inventarul gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii.
- În primul an de raportare în temeiul prezentului regulament, statele membre informează Comisia cu privire la intenția de a recurge la articolul 3 alineatele (4) și (5) din Decizia nr. 406/2009/CE.
- (2) Statele membre raportează Comisiei datele preliminare până la data de 15 ianuarie și datele finale până la data de 15 martie a celui de al doilea an după finalul fiecărei perioade de contabilizare specificată în anexa I la Decizia nr. 529/2013/UE, astfel cum le-au pregătit pentru conturile lor LULUCF pentru perioada de contabilizare respectivă, în conformitate cu articolul 4 alineatul (6) din decizia respectivă.
- (3) Până la data de 15 martie a fiecărui an, statele membre comunică Comisiei un raport național privind inventarierea, complet și actualizat. Raportul conține toate informațiile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol, precum și orice actualizări ulterioare ale informațiilor respective.
- (4) Până la data de 15 aprilie a fiecărui an, statele membre transmit secretariatului CCONUSC inventarele naționale conținând informațiile prezentate Comisiei în conformitate cu alineatul (3).
- (5) În cooperare cu statele membre, Comisia compilează anual un inventar de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și pregătește un raport privind inventarierea gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii pe care le prezintă secretariatului CCONUSC până la data de 15 aprilie.
- (6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25 pentru:
- (a) a adăuga sau elimina substanțe în/din lista de gaze cu efect de seră inclusă în anexa I la prezentul regulament sau pentru a adăuga, elimina sau modifica indicatori în anexa III la prezentul regulament în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă;
- (b) a ține cont de modificările potențialelor de încălzire globală și de orientările privind inventarierea convenite la nivel internațional în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă.
- (7) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere de către statele membre pentru inventarele de gaze cu efect de seră în temeiul alineatului (1), în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, calendarele de cooperare și coordonare între Comisie și statele membre pentru pregătirea raportului de inventariere a gazelor cu efect de seră la nivelul Uniunii. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

(8) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedurile de transmitere de către statele membre a emisiilor și eliminărilor de gaze cu efect de seră în conformitate cu articolul 4 din Decizia nr. 529/2013/UE. Prin adoptarea actelor de punere în aplicare respective, Comisia asigură compatibilitatea calendarelor Uniunii de monitorizare și raportare a acestor informații cu cele ale CCONUSC. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 8

Inventare armonizate de gaze cu efect de seră

(1) Până la data de 31 iulie a fiecărui an („anul X”), statele membre prezintă Comisiei inventarele armonizate de gaze cu efect de seră pentru anul X-1, atunci când este posibil. Pe baza inventarelor armonizate de gaze cu efect de seră prezentate de către statele membre sau, dacă un stat membru nu și-a prezentat inventarele armonizate până la data respectivă, pe baza propriilor estimări, Comisia compilează anual un inventar armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii. Comisia pune aceste informații la dispoziția publicului în fiecare an până la data de 30 septembrie.

(2) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere pentru inventarele armonizate de gaze cu efect de seră ale statelor membre în temeiul alineatului (1). Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 9

Proceduri de completare a estimărilor emisiilor pentru compilarea inventarului la nivelul Uniunii

(1) Comisia efectuează o verificare inițială a datelor transmise de statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (1) pentru acuratețe. Comisia trimite statelor membre rezultatele verificării respective în termen de șase săptămâni de la data transmiterii informațiilor. Statele membre răspund tuturor întrebărilor pertinente ridicate de verificarea inițială până la data de 15 martie, odată cu transmiterea inventarului final pentru anul X-2.

(2) În cazul în care un stat membru nu transmite până la data de 15 martie datele complete din inventar necesare pentru compilarea inventarului la nivelul Uniunii, Comisia poate pregăti estimări pentru a completa datele prezentate de statul membru în cauză, consultându-se și fiind în strânsă cooperare cu acesta. Comisia folosește, în acest scop, orientările aplicabile pregătirii inventarelor naționale de gaze cu efect de seră.

CAPITOLUL 4

REGISTRE

Articolul 10

Înființarea și gestionarea registrelor

(1) Uniunea și statele membre înființează și păstrează registre pentru a contabiliza în mod precis emiterea, deținerea,

transferul, achiziționarea, anularea, retragerea, reportarea, înlocuirea sau schimbarea datei expirării, după caz, a AAU, RMU, ERU CER, tCER și ICER. De asemenea, statele membre pot folosi registrele pentru a contabiliza în mod precis unitățile menționate la articolul 11a alineatul (5) din Directiva 2003/87/CE.

(2) Uniunea și statele membre își pot păstra registrele într-un sistem consolidat, împreună cu unul sau mai multe alte state membre.

(3) Informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol sunt puse la dispoziția administratorului central desemnat în temeiul articolului 20 din Directiva 2003/87/CE.

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 25 pentru a înființa registrul la nivelul Uniunii prevăzut la alineatul (1) din prezentul articol.

Articolul 11

Retragerea unităților în temeiul Protocolului de la Kyoto

(1) La finalizarea revizuirii inventarelor lor naționale în temeiul Protocolului de la Kyoto pentru fiecare an al primei perioade de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, inclusiv soluționarea tuturor problemelor privind punerea în aplicare, statele membre retrag din registre unitățile AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER echivalente cu emisiile nete ale acestora în cursul anului respectiv.

(2) În ceea ce privește ultimul an al primei perioade de angajament în temeiul Protocolului de la Kyoto, statele membre retrag unități din registre înainte de sfârșitul perioadei suplimentare pentru îndeplinirea angajamentelor stabilită în Decizia 11/CMP.1 a Conferinței părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto.

CAPITOLUL 5

RAPORTARE PRIVIND POLITICILE ȘI MĂSURILE, PRECUM ȘI PROGNOZELE REFERITOARE LA EMISIILE ANTROPICE DE LA SURSE ȘI LA ELIMINAREA DE CĂTRE ABSORBANȚI A GAZELOR CU EFECT DE SERĂ

Articolul 12

Sisteme de politici, măsuri și prognoze naționale și la nivelul Uniunii

(1) Până la 9 iulie 2015, statele membre și Comisia înființează, administrează și urmăresc să îmbunătățească permanent sistemele naționale și, respectiv, sistemele de la nivelul Uniunii, pentru raportarea privind politicile și măsurile, precum și pentru raportarea prognozelor referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră. Aceste sisteme includ dispozițiile instituționale, juridice și procedurale relevante stabilite în cadrul unui stat membru sau al Uniunii pentru evaluarea politicii și pentru prognozele referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră.

(2) Statele membre și Comisia au ca obiectiv asigurarea actualității, transparenței, acurateței, coerenței, comparabilității și caracterului integral al informațiilor raportate privind politicile și măsurile, precum și prognozele referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, menționate la articolele 13 și 14, inclusiv, dacă este necesar, folosirea și aplicarea datelor, metodelor și modelelor, precum și punerea în aplicare a activităților de asigurare a calității și de control al calității și analiza de sensibilitate.

(3) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedura de transmitere a informațiilor legate de sistemele naționale și sistemele de la nivelul Uniunii pentru politici, măsuri și prognoze în temeiul alineatelor (1) și (2) din prezentul articol, al articolului 13 și al articolului 14 alineatul (1) și în conformitate cu deciziile relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă. Comisia asigură consecvența cu cerințele de raportare convenite la nivel internațional, precum și compatibilitatea calendarelor Uniunii cu calendarele internaționale de monitorizare și raportare a acestor informații. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 13

Raportarea politicilor și a măsurilor

(1) Până la 15 martie 2015 și ulterior la fiecare doi ani, statele membre prezintă Comisiei următoarele:

(a) o descriere a sistemului lor național de raportare privind politicile și măsurile sau grupurile de măsuri, precum și de raportare a prognozelor referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră în temeiul articolului 12 alineatul (1), dacă o astfel de descriere nu a fost deja prezentată, sau informații cu privire la eventualele modificări efectuate la sistemul respectiv în cazul în care o astfel de descriere a fost deja prezentată;

(b) actualizări relevante pentru strategiile lor de dezvoltare cu emisii reduse de carbon menționate la articolul 4 și progresele înregistrate în punerea în aplicare a strategiilor respective;

(c) informații cu privire la politicile și măsurile sau grupurile de măsuri naționale, precum și cu privire la punerea în aplicare de politici și măsuri sau grupuri de măsuri la nivelul Uniunii care limitează sau reduc emisiile de la surse sau sporesc eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, prezentate sectorial și organizate pe gaze sau grupuri de gaze (HFC și PFC) enumerate în anexa I. Informațiile respective fac trimitere la politicile naționale și ale Uniunii aplicabile și relevante și includ:

(i) obiectivul politicii sau al măsurii și o scurtă descriere a acesteia;

(ii) tipul de instrument de politică;

(iii) situația punerii în aplicare a politicii sau a măsurii sau a grupului de măsuri;

(iv) atunci când se utilizează, indicatori pentru monitorizarea și evaluarea progreselor în timp;

(v) atunci când sunt disponibile, estimări cantitative privind efectele asupra emisiilor de la surse și a eliminării de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, defalcate în:

— rezultatele evaluărilor ex ante a efectelor fiecărei politici și măsuri sau a grupurilor de politici și măsuri privind atenuarea schimbărilor climatice. Estimările sunt furnizate pentru o succesiune de patru ani viitori care se termină cu 0 sau 5, imediat după anul de raportare, cu o distincție între emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de Directiva 2003/87/CE și cele reglementate de Decizia nr. 406/2009/CE;

— rezultatele evaluărilor ex post a efectelor fiecărei politici și măsuri sau a grupurilor de politici și măsuri privind atenuarea schimbărilor climatice cu o distincție între emisiile de gaze cu efect de seră reglementate de Directiva 2003/87/CE și cele reglementate de Decizia nr. 406/2009/CE;

(vi) estimări ale costurilor și beneficiilor preconizate pentru politici și măsuri, precum și estimări, după caz, ale costurilor și beneficiilor realizate pentru politici și măsuri, atunci când sunt disponibile;

(vii) toate trimiterile la evaluări și la rapoartele tehnice aferente menționate la alineatul (3), atunci când sunt disponibile;

(d) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (d) din Decizia nr. 406/2009/CE;

(e) informații privind măsura în care acțiunea statului membru constituie un element semnificativ al eforturilor întreprinse la nivel național, precum și măsura în care folosirea preconizată a procedurii de punere în aplicare comune, a CDM și a comercializării internaționale a emisiilor este complementară acțiunii interne în conformitate cu dispozițiile relevante ale Protocolului de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul acestuia.

(2) În cazul unor modificări substanțiale ale informațiilor raportate în temeiul prezentului articol pe parcursul primului an al perioadei de raportare, statul membru în cauză comunică aceste modificări Comisiei până la data de 15 martie a anului care urmează raportului precedent.

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului, în format electronic, orice evaluare relevantă a costurilor și efectelor politicilor și măsurilor naționale, atunci când este disponibilă, precum și orice informație relevantă cu privire la punerea în aplicare a politicilor și măsurilor Uniunii care limitează sau reduc emisiile de la surse și sporesc eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, împreună cu orice raport tehnic existent care susține evaluările respective. Aceste evaluări ar trebui să includă descrieri ale modelelor și abordărilor metodologice folosite, definiții și ipoteze aferente.

Articolul 14

Raportarea prognozelor

(1) Până la data de 15 martie 2015 și ulterior la fiecare doi ani, statele membre raportează Comisiei prognozele naționale referitoare la emisiile antropice de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, per gaz sau grup de gaze (HFC și PFC) enumerate în anexa I și per sector de activitate. Aceste prognoze includ estimările cantitative pentru următorii patru ani care se termină cu 0 sau 5, imediat după anul de raportare. Prognozele naționale iau în considerare orice politici și măsuri adoptate la nivelul Uniunii și includ:

- (a) prognozele fără măsuri, atunci când sunt disponibile, prognozele cu măsuri și, atunci când sunt disponibile, prognozele cu măsuri suplimentare;
- (b) prognozele totale privind gazele cu efect de seră și estimările separate pentru emisiile de gaze cu efect de seră previzionate pentru sursele de emisie reglementate de Directiva 2003/87/CE și de Decizia nr. 406/2009/CE;
- (c) impactul politicilor și măsurilor identificate în temeiul articolului 13. În cazul în care astfel de politici și măsuri nu sunt incluse, acest fapt se menționează și se explică în mod clar;
- (d) rezultatele analizei de sensibilitate realizate pentru prognoze;
- (e) toate trimerile relevante la evaluare și la rapoartele tehnice care stau la baza prognozelor menționate la alineatul (4).

(2) În cazul unor modificări substanțiale ale informațiilor raportate în temeiul prezentului articol pe parcursul primului an al perioadei de raportare, statul membru în cauză comunică aceste modificări Comisiei până la data de 15 martie a anului care urmează raportului precedent.

(3) Statele membre prezintă rapoarte conținând cele mai recente prognoze disponibile. În cazul în care statele membre nu prezintă prognozele estimate complete până la data de 15 martie, la fiecare doi ani, iar Comisia a stabilit că statul membru respectiv nu poate completa lacunele din estimări atunci când sunt identificate prin procedurile Comisiei de asigurarea calității sau controlul calității, aceasta poate pregăti estimările necesare pentru a compila prognozele la nivelul Uniunii, consultându-se cu statul membru în cauză.

(4) Statele membre pun la dispoziția publicului, în format electronic, prognozele lor naționale referitoare la emisiile de la surse și la eliminarea de către absorbanți a gazelor cu efect de seră, împreună cu rapoartele tehnice relevante care stau la baza acestor prognoze. Aceste prognoze ar trebui să includă descrieri ale modelelor și abordărilor metodologice folosite, definiții și ipoteze aferente.

CAPITOLUL 6

RAPORTAREA ALTOR INFORMAȚII RELEVANTE PENTRU SCHIMBĂRILE CLIMATICE

Articolul 15

Raportarea acțiunilor de adaptare națională

Până la data de 15 martie 2015 și ulterior la fiecare patru ani, în concordanță cu programul raportării la CCONUSC, statele membre raportează Comisiei informații privind planificarea și strategiile adaptării la nivel național, schițând acțiunile puse în aplicare sau planificate pentru a facilita adaptarea la schimbările climatice. Informațiile respective includ obiectivele principale și categoria de impact al schimbării climatice abordată, precum inundațiile, creșterea nivelului mării, temperaturile extreme, secetele și alte fenomene meteorologice extreme.

Articolul 16

Raportarea cu privire la sprijinul financiar și tehnologic oferit țărilor în curs de dezvoltare

(1) Statele membre cooperează cu Comisia pentru a permite Uniunii și statelor membre ale acesteia să raporteze prompt și coerent cu privire la sprijinul oferit țărilor în curs de dezvoltare în conformitate cu dispozițiile relevante ale CCONUSC, după caz, inclusiv orice format comun convenit în temeiul CCONUSC, și să asigure raportarea anuală până la 30 septembrie.

(2) Atunci când este relevant sau aplicabil în temeiul CCONUSC, statele membre se angajează să ofere informații cu privire la fluxurile financiare bazate pe așa-numitele „reper Rio” pentru sprijinul privind atenuarea schimbărilor climatice și pentru sprijinul privind adaptarea la schimbările climatice introduse de către Comitetul de sprijin pentru dezvoltare al OCDE și informații metodologice referitoare la punerea în aplicare a metodologiei privind reperul Rio cu privire la schimbările climatice.

(3) Atunci când se raportează informații privind fluxurile financiare private mobilizate, acestea includ informații privind definițiile și metodologiile utilizate pentru determinarea cifrelor.

(4) În conformitate cu deciziile adoptate de organismele instituite prin CCONUSC, prin Protocolul de la Kyoto sau prin acorduri care rezultă din acestea sau care le succedă, informațiile privind sprijinul asigurat includ informații privind sprijinul pentru atenuarea, adaptarea, consolidarea capacității și transferul tehnologic și, dacă este posibil, informații cu privire la natura resurselor financiare, și anume dacă sunt noi sau suplimentare.

Articolul 17

Raportarea utilizării veniturilor din licitații și a creditelor din proiecte

(1) Până la data de 31 iulie a fiecărui an („anul X”), statele membre prezintă Comisiei pentru anul X-1:

(a) o justificare detaliată menționată la articolul 6 alineatul (2) din Decizia nr. 406/2009/CE;

(b) informații cu privire la folosirea, în decursul anului X-1, a veniturilor generate de către statele membre prin licitarea certificatelor în temeiul articolului 10 alineatul (1) din Directiva 2003/87/CE, care includ informații privind veniturile folosite pentru unul sau mai multe dintre scopurile specificate la articolul 10 alineatul (3) din directiva respectivă sau echivalentul în valoare financiară al acestor venituri, precum și acțiunile întreprinse în temeiul articolului respectiv;

(c) informații cu privire la folosirea, conform deciziei statelor membre, a tuturor veniturilor generate de către statele membre prin licitarea certificatelor din aviație în temeiul articolului 3d alineatele (1) sau (2) din Directiva 2003/87/CE; aceste informații se furnizează în conformitate cu articolul 3d alineatul (4) din directiva respectivă;

(d) informațiile menționate la articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Decizia nr. 406/2009/CE și informații referitoare la modul în care politica de achiziționare a acestora conduce la o mai bună punere în practică a acordului internațional privind schimbările climatice;

(e) informații privind aplicarea articolului 11b alineatul (6) din Directiva 2003/87/CE în ceea ce privește activitățile bazate pe proiecte de producere de energie hidroelectrică cu o capacitate de producție care depășește 20 MW.

(2) Veniturile generate din licitații și neplătite la momentul în care un stat membru prezintă Comisiei un raport în temeiul prezentului articol sunt cuantificate și raportate în rapoartele pentru anii următori.

(3) Statele membre pun la dispoziția publicului rapoartele înaintate Comisiei în temeiul prezentului articol. Comisia face publice informațiile cumulate ale Uniunii într-un format ușor accesibil.

(4) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili structura, formatul și procedurile de transmitere pentru raportarea informațiilor de către statele membre în temeiul prezentului articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

Articolul 18

Rapoarte bienale și comunicări naționale

(1) Uniunea și statele membre prezintă secretariatului CCONUSC rapoarte bienale în conformitate cu Decizia 2/CP.17 a Conferinței părților la CCONUSC (Decizia 2/CP.17) sau cu decizii ulterioare relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC și comunicări naționale în conformitate cu articolul 12 din CCONUSC.

(2) Statele membre furnizează Comisiei copii ale comunicărilor naționale și ale rapoartelor bienale depuse la secretariatul CCONUSC.

CAPITOLUL 7

EXPERTIZE ALE UNIUNII DE REVIZUIRE ALE EMISIILOR DE GAZE CU EFECT DE SERĂ

Articolul 19

Revizuirea inventarelor

(1) Comisia realizează o revizuire completă a datelor inventarelor naționale prezentate de către statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (4) din prezentul regulament în vederea stabilirii nivelului anual de emisii alocate prevăzut la articolul 3 alineatul (2) al patrulea paragraf din Decizia nr. 406/2009/CE pentru aplicarea articolelor 20 și 27 din prezentul regulament și în vederea monitorizării îndeplinirii de către statele membre a obiectivelor lor de reducere sau de limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul articolelor 3 și 7 din Decizia nr. 406/2009/CE în anii în care se realizează o revizuire completă.

(2) Începând cu datele declarate pentru anul 2013, Comisia efectuează o revizuire anuală a datelor inventarelor naționale prezentate de către statele membre în temeiul articolului 7 alineatul (1) din prezentul regulament relevante pentru monitorizarea reducerii sau limitării de către statele membre a emisiilor de gaze cu efect de seră în temeiul articolelor 3 și 7 din Decizia nr. 406/2009/CE și a oricăror alte obiective privind reducerile sau limitările de emisii de gaze cu efect de seră stabilite în legislația Uniunii. Statele membre participă pe deplin la acest proces.

(3) Revizuirea completă menționată la alineatul (1) include:

(a) controale pentru a verifica transparența, acuratețea, coerența, comparabilitatea și caracterul integral al informațiilor prezentate;

(b) controale pentru a identifica situațiile în care datele din inventar nu sunt pregătite în conformitate cu documentația care cuprinde orientările CCONUSC sau cu normele Uniunii; precum și

(c) după caz, calcularea corecțiilor tehnice necesare rezultate, în consultare cu statele membre.

(4) Revizuirile anuale includ controalele prevăzute la alineatul (3) litera (a). La cererea unui stat membru în consultare cu Comisia sau atunci când aceste controale identifică aspecte semnificative, precum:

(a) recomandări din revizuirii anterioare ale Uniunii sau ale CCONUSC care nu au fost puse în aplicare sau întrebări cu privire la care un stat membru nu a dat explicații; sau

(b) supraestimări sau subestimări legate de o categorie-cheie într-un inventar al unui stat membru,

revizuirea anuală pentru statul membru în cauză implică, de asemenea, controalele prevăzute la alineatul (3) litera (b), pentru a se oferi posibilitatea efectuării calculului prevăzute la alineatul (3) litera (c).

(5) Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a stabili calendarul și etapele pentru efectuarea revizuirii complete și a revizuirii anuale menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, inclusiv sarcinile stabilite la alineatele (3) și (4) din prezentul articol, asigurând totodată consultarea corespunzătoare a statelor membre în ceea ce privește concluziile revizuirilor. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 26 alineatul (2).

(6) La încheierea revizuirii relevante, Comisia, prin intermediul unui act de punere în aplicare, determină suma totală a emisiilor pentru anul relevant, care rezultă din datele privind inventarierea corectate pentru fiecare stat membru.

(7) Datele pentru fiecare stat membru, astfel cum sunt înregistrate în registrele înființate în temeiul articolului 11 din Decizia nr. 406/2009/CE și al articolului 19 din Directiva 2003/87/CE și în forma în care sunt la patru luni de la data publicării unui act de punere în aplicare adoptat în temeiul alineatului (6) din prezentul articol, sunt relevante pentru aplicarea articolului 7 alineatul (1) din Decizia nr. 406/2009/CE. Acestea includ modificări ale datelor respective care apar ca rezultat al utilizării de către statul membru respectiv a mecanismelor de flexibilitate în temeiul articolelor 3 și 5 din Decizia nr. 406/2009/CE.

Articolul 20

Abordarea efectelor recalculărilor

(1) La finalizarea revizuirii complete a datelor din inventar referitoare la anul 2020 în temeiul articolului 19, Comisia

calculează, în conformitate cu formula prevăzută în anexa II, suma efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră recalculate per stat membru.

(2) Fără a aduce atingere articolului 27 alineatul (2) din prezentul regulament, Comisia folosește, între altele, suma menționată la alineatul (1) din prezentul articol pentru a propune obiective de reducere sau de limitare a emisiilor pentru fiecare stat membru în perioada post-2020 în temeiul articolului 14 din Decizia nr. 406/2009/CE.

(3) Comisia publică imediat rezultatele calculului efectuate în temeiul alineatului (1).

CAPITOLUL 8

RAPORTAREA PROGRESUL ÎNREGISTRATE ÎN ÎNDEPLINIREA ANGAJAMENTELOR UNIUNII ȘI INTERNAȚIONALE

Articolul 21

Raportarea progreselor

(1) Comisia evaluează anual, pe baza informațiilor raportate în temeiul prezentului regulament și în urma consultării cu statele membre, cu scopul de a stabili dacă progresele înregistrate sunt suficiente, progresul înregistrat de către Uniune și de către statele sale membre în îndeplinirea:

(a) angajamentelor asumate în temeiul articolului 4 din CCONUSC și al articolului 3 din Protocolul de la Kyoto, astfel cum au fost stabilite ulterior în deciziile adoptate de către Conferința părților la CCONUSC sau de către Conferința părților la CCONUSC care servește drept reuniune a părților la Protocolul de la Kyoto. Aceste evaluări se bazează pe informațiile raportate în conformitate cu articolele 7, 8, 10 și 13-17;

(b) obligațiilor stabilite la articolul 3 din Decizia nr. 406/2009/CE. Aceste evaluări se bazează pe informațiile raportate în conformitate cu articolele 7, 8, 13 și 14.

(2) Comisia evaluează o dată la doi ani impactul general al activităților de aviație asupra climei globale, inclusiv prin intermediul emisiilor altele decât cele de CO₂ sau al efectelor acestora, pe baza datelor privind emisiile furnizate de către statele membre în temeiul articolului 7 și îmbunătățește respectiva evaluare prin trimiteri la datele referitoare la progresele științifice și la traficul aerian, după caz.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la data de 31 octombrie a fiecărui an, un raport de sinteză privind concluziile evaluărilor prevăzute la alineatele (1) și (2).

Articolul 22

Raport privind prelungirea perioadei pentru îndeplinirea angajamentelor în temeiul Protocolului de la Kyoto

Uniunea și fiecare stat membru prezintă secretariatului CCONUSC un raport privind prelungirea perioadei pentru îndeplinirea angajamentelor menționate la punctul 3 din Decizia 13/CMP.1, la expirarea perioadei respective.

CAPITOLUL 9

COOPERARE ȘI SPRIJIN

Articolul 23

Cooperarea între statele membre și Uniune

Statele membre și Uniunea cooperează și își coordonează în întregime activitățile cu privire la obligațiile care rezultă în temeiul prezentului regulament referitor la:

- (a) compilarea inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și pregătirea raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră, în temeiul articolului 7 alineatul (5);
- (b) pregătirea comunicării naționale a Uniunii în temeiul articolului 12 din CCONUSC și a raportului bienal al Uniunii în temeiul Deciziei 2/CP.17 sau a deciziilor ulterioare relevante adoptate de organismele instituite prin CCONUSC;
- (c) procedurile de revizuire și de conformitate în temeiul CCONUSC și al Protocolului de la Kyoto în conformitate cu eventualele decizii aplicabile în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto, precum și procedura Uniunii de revizuire a inventarelor de gaze cu efect de seră ale statelor membre menționată la articolul 19 din prezentul regulament;
- (d) orice modificări în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Protocolul de la Kyoto sau în urma procesului de revizuire menționat la articolul 19 din prezentul regulament, sau orice alte modificări ale inventarelor sau ale rapoartelor privind inventarele prezentate sau care urmează să fie prezentate secretariatului CCONUSC;
- (e) compilarea inventarului armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii în temeiul articolului 8;
- (f) raportarea cu privire la retragerea unităților AAU, RMU, ERU, CER, tCER și ICER, după prelungirea perioadei menționate la punctul 14 din Decizia 13/CMP.1, în vederea îndeplinirii angajamentelor în temeiul articolului 3 alineatul (1) din Protocolul de la Kyoto.
- (a) compilarea inventarului de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii și pregătirea raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră;
- (b) efectuarea procedurilor de asigurare a calității și control al calității în vederea pregătirii raportului Uniunii privind inventarul de gaze cu efect de seră;
- (c) pregătirea estimărilor datelor care nu sunt raportate în inventarele naționale de gaze cu efect de seră;
- (d) realizarea revizuirilor;
- (e) compilarea inventarului armonizat de gaze cu efect de seră la nivelul Uniunii;
- (f) compilarea informațiilor prezentate de statele membre cu privire la politici și măsuri, precum și la prognoze;
- (g) efectuarea procedurilor de asigurare a calității și control al calității cu privire la informațiile prezentate de către statele membre cu privire la prognoze, precum și la politici și măsuri;
- (h) pregătirea estimărilor pentru datele privind prognozele care nu sunt raportate de către statele membre;
- (i) compilarea datelor prevăzute pentru raportul anual prezentat de către Comisie Parlamentului European și Consiliului;
- (j) difuzarea informațiilor colectate în temeiul prezentului regulament, inclusiv păstrarea și actualizarea unei baze de date cu privire la politicile și măsurile de atenuare ale statelor membre și platforma europeană pentru adaptarea la schimbările climatice în ceea ce privește impactul schimbărilor climatice, vulnerabilitățile și adaptarea la schimbările climatice.

CAPITOLUL 10

DELEGAREA

Articolul 25

Exercitarea competențelor delegate

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 6, 7 și 10 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 8 iulie 2013. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului

Articolul 24

Rolul Agenției Europene de Mediu

Agenția Europeană de Mediu asistă Comisia în eforturile acesteia de a se conforma articolelor 6-9, 12-19, 21 și 22, în conformitate cu programul său anual de lucru. Asistența se referă la:

în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 6, 7 și 10 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 6, 7 și 10 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu, sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

CAPITOLUL 11

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 26

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet privind schimbările climatice. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 21 mai 2013.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Articolul 27

Revizuirea

(1) Comisia revizuește periodic conformitatea dispozițiilor de monitorizare și de raportare în temeiul prezentului regulament cu deciziile ulterioare referitoare la CCONUSC, Protocolul de la Kyoto sau alte acte juridice ale Uniunii. De asemenea, Comisia evaluează cu regularitate dacă evoluțiile din cadrul CCONUSC conduc la situații în care obligațiile ce decurg din prezentul regulament nu mai sunt necesare, nu sunt proporționale cu avantajele corespunzătoare, necesită ajustări sau nu sunt coerente sau se suprapun cerințelor de raportare în temeiul CCONUSC și prezintă, după caz, o propunere legislativă Parlamentului European și Consiliului.

(2) Până în decembrie 2016, Comisia efectuează o examinare pentru a stabili dacă impactul utilizării orientărilor IPCC din 2006 pentru inventarele naționale de emisii de gaze cu efect de seră sau o schimbare semnificativă a metodologiilor CCONUSC utilizate la stabilirea inventarelor naționale de gaze cu efect de seră conduce la o diferență de peste 1 % în emisiile totale de gaze cu efect de seră ale unui stat membru relevante pentru articolul 3 din Decizia nr. 406/2009/CE și poate revizui alocările anuale de emisii care revin statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 3 alineatul (2) al patrulea paragraf din Decizia nr. 406/2009/CE.

Articolul 28

Abrogare

Decizia nr. 280/2004/CE se abrogă. Trimiterile făcute la decizia abrogată se înțeleg ca fiind trimiteri la prezentul regulament și se citesc conform tabelului de corespondență din anexa IV.

Articolul 29

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu

Președintele

L. CREIGHTON

ANEXA I

GAZE CU EFECT DE SERĂ

Dioxid de carbon (CO_2)

Metan (CH_4)

Protoxid de azot (N_2O)

Hexafluorură de sulf (SF_6)

Trifluorură de azot (NF_3)

Hidrofluorocarburi (HFC):

— HFC-23 CHF_3

— HFC-32 CH_2F_2

— HFC-41 CH_3F

— HFC-125 CHF_2CF_3

— HFC-134 CHF_2CHF_2

— HFC-134a CH_2FCF_3

— HFC-143 CH_2FCHF_2

— HFC-143a CH_3CF_3

— HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$

— HFC-152a CH_3CHF_2

— HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHF}_2\text{CF}_3$

— HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$

— HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$

— HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2\text{CF}_3$ sau ($\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10}$)

Perfluorocarburi (PFC):

— PFC-14, Perfluorometan, CF_4

— PFC-116, Perfluoroetan, C_2F_6

— PFC-218, Perfluoropropan, C_3F_8

— PFC-318, Perfluorociclobutan, $\text{c-C}_4\text{F}_8$

— Perfluorociclopropan $\text{c-C}_3\text{F}_6$

— PFC-3-1-10, Perfluorobutan, C_4F_{10}

— PFC-4-1-12, Perfluoropentan, C_5F_{12}

— PFC-5-1-14, Perfluorohexan, C_6F_{14}

— PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

ANEXA II

Suma efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră recalculate per stat membru, menționată la articolul 20 alineatul (1)

Suma efectelor emisiilor de gaze cu efect de seră recalculate per stat membru se calculează prin utilizarea formulei:

$$\sum_{i=2013}^{2020} [t_{i,2022} - e_{i,2022} - (t_i - e_{i,i+2})]$$

unde:

- t_i , reprezintă cota anuală de emisii a statului membru pentru anul i stabilită în temeiul articolului 3 alineatul (2) al patrulea paragraf și al articolului 10 din Decizia nr. 406/2009/CE, fie astfel cum s-a stabilit în 2012, fie, după caz, astfel cum se stabilește în 2016 pe baza revizuirii realizate în conformitate cu articolul 27 alineatul (2) din prezentul regulament și în temeiul articolului 3 alineatul (2) din Decizia nr. 406/2009/CE;
- $t_{i,2022}$ reprezintă cota anuală de emisii a statului membru pentru anul i în temeiul articolului 3 alineatul (2) al patrulea paragraf și al articolului 10 din Decizia nr. 406/2009/CE, astfel cum ar fi fost calculată dacă ar fi fost folosite datele de inventar revizuite prezentate în 2022;
- $e_{i,j}$ reprezintă emisiile de gaze cu efect de seră ale statului membru pentru anul i , stabilite în temeiul actelor adoptate de către Comisie în temeiul articolului 19 alineatul (6) în urma expertizei de revizuire a inventarelor efectuate în anul j .

LISTA INDICATORILOR ANUALI

Tabelul 1: lista indicatorilor prioritari ⁽¹⁾

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾ ⁽³⁾
1	MACRO	Intensitatea totală a CO ₂ în PIB, t/milioane EUR	Emisii totale de CO ₂ , kt	Emisii totale de CO ₂ (cu excepția LULUCF), conform raportării în CRF
			PIB, miliarde EUR (EC95)	Produs intern brut la prețurile constante din 1995. (sursa: contabilitatea națională)
2	MACRO B0	Intensitatea CO ₂ privind energia în PIB, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ din consumul de energie, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili (categoria de surse 1A după metoda sectorială a IPCC)
			PIB, miliarde EUR (EC95)	Produs intern brut la prețurile constante din 1995. (sursa: contabilitatea națională)
3	TRANSPORT C0	Emisii de CO ₂ provenind de la autoturisme, kt		Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală la sarcină maximă de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC)
		Număr de kilometri parcurși de autoturisme, Mkm		Totalul kilometrilor parcurși/vehicul de către autoturisme. (sursa: statistici privind transportul) <i>Notă:</i> Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
4	INDUSTRIE A1	Intensitatea CO ₂ privind energia din industrie, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ din industrie, kt	Emisii provenind din arderea combustibililor fosili în industriile de prelucrare, în construcții și în industriile extractive (cu excepția minelor de cărbune și a extracției petrolului și gazelor), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2 a IPCC). Energia folosită de industrie pentru transport nu trebuie să fie inclusă în această rubrică, ci în cea a indicatorilor de transport. Emisiile provenite de la vehicule de teren și alte mașini mobile utilizate în industrie ar trebui incluse în această rubrică.
			Valoarea adăugată brută a ansamblului industriei, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în cadrul industriilor de prelucrare (NACE 15-22, 24-37), în construcții (NACE 45) și în industriile extractive (cu excepția minelor de cărbune și a extracției petrolului și gazelor) (NACE 13-14). (sursa: contabilitatea națională)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾ ⁽³⁾
5	GOSPODĂRII A.1	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la gospodăria, t/locuință	Emisii de CO ₂ provenind din consumul de combustibili fosili de către gospodăria, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili de către gospodăria (categoria de surse 1A4b a IPCC)
			Parc de locuințe ocupate permanent, 1 000	Parc de locuințe ocupate permanent
6	SERVICII A0	Intensitatea CO ₂ din sectorul comercial și instituțional, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ provenind din consumul de combustibili fosili în sectorul comercial și instituțional, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în imobile cu destinație comercială și instituțională din sectoarele public și privat (categoria de surse 1A4a a IPCC). Energia folosită de servicii pentru transport nu trebuie să fie inclusă în această rubrică, ci în cea a indicatorilor de transport.
			Valoarea adăugată brută a serviciilor, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în cadrul serviciilor (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99). (sursa: contabilitatea națională)
7	TRANSFORMARE B0	Emisii specifice de CO ₂ ale centralelor electrice publice și autoproductoare, t/TJ	Emisii de CO ₂ ale centralelor termice publice și autoproductoare, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică și a autoproductoarelor. Sunt excluse emisiile de la instalații ce produc doar căldură.
			Toate produsele – realizate de centralele termice publice și autoproductoare, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică și a autoproductoarelor. Se exclude producția instalațiilor producătoare doar de căldură. Centralele termice din rețeaua publică au ca activitate principală generarea electricității (și căldurii) pentru a fi vândută părților terțe. Acestea pot fi proprietate privată sau publică. Centralele termice ale autoproductoarelor generează electricitate (și căldură) destinată total sau parțial consumului propriu în cadrul unei activități principale diferite. Producția brută de electricitate este măsurată la ieșirea transformatoarelor principale, adică include consumul de electricitate al sistemelor auxiliare și al transformatoarelor. (sursă: bilanțuri energetice)

⁽¹⁾ Statele membre raportează numărătorul și numitorul, dacă nu sunt incluse în formatul comun de raportare (CRF).

⁽²⁾ Statele membre ar trebui să urmeze această orientare. Dacă nu pot urma exact această orientare sau dacă numărătorul și numitorul nu sunt complet conforme, statele membre ar trebui să indice aceasta cu claritate.

⁽³⁾ Trimiterile la categoriile sursă IPCC se consideră că sunt trimiteri la IPCC (1996) Orientările revizuite din 1996 pentru inventarele naționale de gaze cu efect de seră.

Tabelul 2: lista indicatorilor prioritari suplimentari ⁽¹⁾

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾
1	TRANSPORT D0	Emisii de CO ₂ provenind de la transportul rutier de mărfuri, kt		Emisii de CO ₂ provenite din arderea combustibililor fosili în toate activitățile de transport asigurate cu ajutorul camioanelor ușoare (vehicule cu o greutate totală la sarcină de cel mult 3 900 kg destinate în principal transportului de mărfuri ușoare sau cu echipamente speciale, precum tracțiunea integrală pentru orice tip de teren – categoria de surse 1A3bii a IPCC) și al vehiculelor grele (vehicule cu o greutate totală la sarcină mai mare de 3 900 kg destinate în principal transportului de mărfuri grele – categoria de surse 1A3biii a IPCC cu excepția autobuzelor).
		Transportul rutier de mărfuri, Mtkm		Numărul de tone-kilometri transportate în camioane ușoare și vehicule grele pe cale rutieră; o tonă-kilometru reprezintă transportul unei tone pe cale rutieră pe parcursul unui kilometru. (sursă: statistici privind transportul) Notă: Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
2	INDUSTRIE A1.1	Intensitatea totală a CO ₂ – industria siderurgică, t/milioane EUR	Emisii totale de CO ₂ în industria siderurgică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în industria siderurgică, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2a a IPCC), pentru fabricarea fierului și oțelului (categoria de surse 2C1 a IPCC) și pentru fabricarea feroaliajelor (categoria de surse 2C2 a IPCC).
			Valoarea adăugată brută - industria siderurgică, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în fabricarea produselor siderurgice (NACE 27.1), fabricarea țevilor (NACE 27.2) a altor produse de primă prelucrare din fier și oțel (NACE 27.3), turnarea fontei (NACE 27.51) și turnarea pieselor din oțel (NACE 27.52). (sursă: contabilitatea națională)
3	INDUSTRIE A1.2	Intensitatea CO ₂ privind energia – industria chimică, t/miliarde EUR	Emisii de CO ₂ privind energia din industria chimică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea produselor chimice, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2c a IPCC).
			Valoarea adăugată brută în industria chimică, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în fabricarea produselor chimice (NACE 24). (sursă: contabilitatea națională)
4	INDUSTRIE A1.3	Intensitatea CO ₂ privind energia – industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, t/miliarde EUR	Emisii de CO ₂ privind energia în industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea produselor minerale nemetalice (NACE 26), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii.
			Valoarea adăugată brută – industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, miliarde EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 în fabricarea produselor minerale nemetalice (NACE 26). (sursă: contabilitatea națională)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții ⁽²⁾
5	INDUSTRIE C0.1	Emisii specifice de CO ₂ în industria siderurgică, t/t	Emisii totale de CO ₂ în industria siderurgică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în industria siderurgică, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2a a IPCC), pentru fabricarea fierului și oțelului (categoria de surse 2C1 a IPCC) și pentru fabricarea feroaliajelor (categoria de surse 2C2 a IPCC).
			Producție de oțel prin suflare cu oxigen, kt	Producție de oțel prin suflare cu oxigen (NACE 27). (sursă: statistici privind producția)
6	INDUSTRIE C0.2	Emisii specifice de CO ₂ privind energia în industria cimentului, t/t	Emisii de CO ₂ privind energia în industriile sticlei, ceramicii și a materialelor de construcții, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea produselor minerale nemetalice (NACE 26), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii.
			Producția de ciment, kt	Producție de ciment (NACE 26). (sursă: statistici privind producția)

⁽¹⁾ Statele membre raportează numărătorul și numitorul, dacă nu sunt incluse în CRF.

⁽²⁾ Statele membre ar trebui să urmeze această orientare. Dacă nu pot urma exact această orientare sau dacă numărătorul și numitorul nu sunt complet conforme, statele membre ar trebui să indice aceasta cu claritate.

Tabелul 3: lista indicatorilor suplimentari

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
1	TRANSPORT B0	Emisii specifice de CO ₂ legate de consumul de motorină al autoturismelor, g/100 km	Emisii de CO ₂ de la autoturismele cu motoare diesel, kt	Emisii de CO ₂ provenind din combustia motorinei pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală maximă autorizată de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC, doar pentru motorină).
			Număr de kilometri parcurși de autoturisme cu motor diesel, milioane km	Număr de kilometri parcurși/vehicul de către autoturisme echipate cu motor diesel autorizate să circule pe drumurile publice. (sursă: statistici privind transportul)
2	TRANSPORT B0	Emisii specifice de CO ₂ legate de consumul de benzină al autoturismelor, g/100 km	Emisii de CO ₂ de la autoturismele cu motoare cu benzină, kt	Emisii de CO ₂ provenind din combustia benzinei pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală maximă autorizată de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC, doar pentru benzină).
			Număr de kilometri parcurși de autoturisme cu motoare cu benzină, milioane km	Număr de kilometri parcurși/vehicul de către autoturisme echipate cu motoare cu benzină autorizate să circule pe drumurile publice. (sursă: statistici privind transportul)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
3	TRANSPORT C0	Emisii specifice de CO ₂ de la autoturisme, t/pkm	Emisii de CO ₂ provenind de la autoturisme, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru toate activitățile de transport efectuate de autoturisme (automobile destinate în primul rând transportului de persoane și cu o capacitate maximă de 12 persoane; greutate totală la sarcină maximă de 3 900 kg – categoria de surse 1A3bi a IPCC)
			Transport de pasageri în autoturisme, Mpkm	Numărul de pasageri-kilometru transportați în autoturisme; un pasager-kilometru reprezintă transportul unui pasager pe parcursul unui kilometru. (sursă: statistici privind transportul) <i>Notă:</i> Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
4	TRANSPORT E1	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la transportul aerian, t/pasager	Emisii de CO ₂ provenind de la transportul aerian intern, kt	Emisii de CO ₂ provenind de la transportul aerian intern (comercial, privat, agricol etc.), inclusiv decolările și aterizările (categoria de surse 1A3ai a IPCC). Se exclude combustia carburanților în aeroporturi pentru transport la sol. Se exclude, de asemenea, combustibilul pentru arderea staționară în aeroporturi.
			Pasageri ai zborurilor interne, milioane	Numărul de persoane, cu excepția membrilor echipajului tehnic și comercial al zborului, care călătoresc cu avionul (exclusiv aviație internă). (sursă: statistici privind transportul) <i>Notă:</i> Datele privind activitatea ar trebui, pe cât posibil, să fie în concordanță cu datele privind emisiile.
5	INDUSTRIE A1.4	Intensitatea CO ₂ privind energia – industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ privind energia în industria alimentară, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili în fabricarea alimentelor, a băuturilor și a tutunului, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2e a IPCC).
			Valoare adăugată brută – industria alimentară, a băuturilor și a tutunului, milioane EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 pentru fabricarea alimentelor și a băuturilor (NACE 15) și a tutunului (NACE 16). (sursă: contabilitatea națională)
6	INDUSTRIE A1.5	Intensitatea CO ₂ privind energia – industria hârtiei și industria poligrafică, t/milioane EUR	Emisii de CO ₂ privind energia în industria hârtiei și industria poligrafică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie și pentru editarea, imprimarea și reproducerea unor înregistrări, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2d a IPCC).
			Valoare adăugată brută – industria hârtiei și industria poligrafică, milioane EUR (EC95)	Valoarea adăugată brută la prețuri constante din 1995 pentru fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie (NACE 21) și pentru editarea, imprimarea și reproducerea unor înregistrări (NACE 22). (sursă: contabilitatea națională)

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
7	GOSPODĂRII A0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la încălzirea locuințelor, t/m ²	Emisii de CO ₂ provenind de la încălzirea locuințelor, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor pentru încălzirea locuințelor.
			Suprafața locuințelor ocupate permanent, milioane m ²	Suprafața totală a locuințelor ocupate permanent
8	SERVICII B0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la încălzirea imobilelor comerciale și instituționale, kg/m ²	Emisii de CO ₂ provenind de la imobilele cu destinație comercială și instituțională, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru încălzirea imobilelor cu destinație comercială și instituțională din sectoarele public și privat.
			Suprafața clădirilor de serviciu, milioane m ²	Suprafața totală a clădirilor de serviciu (NACE 41, 50, 51, 52, 55, 63, 64, 65, 66, 67, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 80, 85, 90, 91, 92, 93, 99)
9	TRANSFORMARE D0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la centrale electrice din rețeaua publică, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind de la centrale termice din rețeaua publică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică (categoriile de surse 1A1ai și 1A1aii ale IPCC). Sunt excluse emisiile de la instalații ce produc doar căldură.
			Producția totală a centralelor termice din rețeaua publică, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică. Se exclude producția instalațiilor producătoare doar de căldură. Centralele termice din rețeaua publică au ca activitate principală generarea electricității (și căldurii) pentru a fi vândută părților terțe. Acestea pot fi proprietate privată sau publică. Producția brută de electricitate este măsurată la ieșirea transformatoarelor principale, adică include consumul de electricitate al sistemelor auxiliare și al transformatoarelor. (sursă: bilanțuri energetice)
10	TRANSFORMARE E0	Emisii specifice de CO ₂ provenind de la centrale electrice ale autoproducătorilor, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind de la autoproducători, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de cogenerare ale autoproducătorilor.
			Producția totală a centralelor termice ale autoproducătorilor, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare ale autoproducătorilor. Centralele termice ale autoproducătorilor generează electricitate (și căldură) destinată total sau parțial consumului propriu în cadrul unei activități principale diferite. Producția brută de electricitate este măsurată la ieșirea transformatoarelor principale, adică include consumul de electricitate al sistemelor auxiliare și al transformatoarelor. (sursă: bilanțuri energetice)
11	TRANSFORMARE	Intensitatea carbonului în producția totală de energie, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind din producția clasică de electricitate, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru producția brută de electricitate și de căldură a centralelor termice și a centralelor de

Nr.	Nomenclatura indicatorilor de eficiență energetică a Eurostat	Indicator	Numărător/numitor	Instrucțiuni/definiții
				cogenerare din rețeaua publică și a centralelor termice și a centralelor de cogenerare ale autoproducătorilor. Sunt excluse emisiile de la instalații ce produc doar căldură.
			Producția totală a centralelor electrice publice și autoproducătoare, PJ	Producția brută de electricitate și eventual de căldură vândută părților terțe (cogenerare) a centralelor termice și a centralelor de cogenerare din rețeaua publică și a autoproducătorilor. Include producția de electricitate din surse regenerabile și energie nucleară. (sursă: bilanțuri energetice)
12	TRANSPORT	Intensitatea carbonului în transporturi, t/TJ	Emisii de CO ₂ provenind din transporturi, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru toate activitățile de transport (categoria de surse 1A3 a IPCC).
			Consum final total de energie al transporturilor, PJ	Include totalul consumului final de energie în transporturi provenind de la toate sursele de energie (inclusiv consumul de biomasă și de electricitate). (sursă: bilanțuri energetice)
13	INDUSTRIE C0.3	Emisii specifice de CO ₂ privind energia din industria hârtiei, t/t	Emisii de CO ₂ privind energia în industria hârtiei și industria poligrafică, kt	Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili pentru fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie și pentru editarea, imprimarea și reproducerea unor înregistrări, inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2d a IPCC).
			Producția fizică de hârtie, kt	Producția fizică de hârtie (NACE 21). (sursă: statistici privind producția)
14	INDUSTRIE	Emisii de CO ₂ din sectorul industrial, kt		Emisii provenind din arderea combustibililor fosili în industriile de prelucrare, în construcții și în industriile extractive (cu excepția minelor de cărbune și a extracției petrolului și gazelor), inclusiv combustia pentru producerea electricității și a căldurii (categoria de surse 1A2 a IPCC). Energia folosită de industrie pentru transport nu trebuie să fie inclusă în această rubrică, ci în cea a indicatorilor de transport. Emisiile provenite de la vehicule de teren și alte mașini mobile utilizate în industrie ar trebui incluse în această rubrică.
			Consum final total de energie al industriei, PJ	Include totalul consumului final de energie în industrie provenind de la toate sursele de energie (inclusiv consumul de biomasă și de electricitate). (sursă: bilanțuri energetice)
15	GOSPODĂRII	Emisii de CO ₂ provenind de la gospodării, kt		Emisii de CO ₂ provenind din arderea combustibililor fosili de către gospodării (categoria de surse 1A4b a IPCC)
			Consum final total de energie al gospodăriilor, PJ	Include totalul consumului final de energie în gospodării provenind de la toate sursele de energie (inclusiv consumul de biomasă și de electricitate). (sursă: bilanțuri energetice)

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Decizia nr. 280/2004/CE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (2)	—
Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1) și articolul 7 alineatul (3)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 12 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 6
Articolul 4 alineatul (2)	—
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 24
Articolul 4 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (3)	—
Articolul 5 alineatul (4)	—
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 22
Articolul 5 alineatul (6)	—
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 24
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (1)	—
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (1) și articolul 11 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	—
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 23
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 8 alineatul (3)	—
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 26
Articolul 9 alineatul (2)	—
Articolul 9 alineatul (3)	—
Articolul 10	—
Articolul 11	Articolul 28
Articolul 12	Articolul 29

Declarațiile Comisiei

„Comisia ia act de eliminarea articolului 10 din propunerea sa inițială. Cu toate acestea, în vederea îmbunătățirii calității și transparenței datelor în ceea ce privește emisiile de CO₂ și alte informații relevante pentru schimbările climatice referitoare la transportul maritim, Comisia este de acord să abordeze, în schimb, această chestiune ca parte a viitoarei sale inițiative privind monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de nave, pe care Comisia se angajează să o adopte în prima jumătate a anului 2013. Comisia intenționează să propună o modificare la acest regulament în contextul respectiv.”

„Comisia remarcă faptul că pot fi necesare norme suplimentare privind constituirea, menținerea și modificarea sistemului Uniunii pentru politici, măsuri și previziuni, precum și pregătirea unor inventare armonizate ale gazelor cu efect de seră, pentru asigurarea funcționării corespunzătoare a regulamentului. În prima parte a anului 2013, Comisia va examina chestiunea în strânsă cooperare cu statele membre și, după caz, va face o propunere de modificare a regulamentului.”
